

Jens Thomsen: Ved anden Behandling af det foreliggende Lovforslag stillede mit Parti et Ændringsforslag, der gik ud paa at give alle Statsborgere lige Rettigheder og Pligter uden Hensyn til, om vedkommende bor i København eller i en afsides liggende Landkommune. Hverken Ministeren eller Partiernes Ordførere havde saglige Indvendinger eller Kritik at fremføre mod vort i principiel Henseende betydningsfulde Ændringsforslag. Denne Kendsgerning tager jeg som en stiltiende Indrømmelse af, at Forslaget er retfærdigt, og jeg vil deraf slutte, at vort Krav før eller senere vil blive gennemført, og jeg vil haabe, at dette vil ske under samme ideelle Former som Gennemførelsen af vort gamle Krav angaaende Kommunernes Udgifter til Frikørselen for Sygekassernes Medlemmer, der ved anden Behandling blev gennemført med samtlige Stemmer her i Salen. Ogsaa dette Krav havde vi fremsat Gang paa Gang, og det var blevet fejlet til Side uden saglige Indvendinger for nu altsaa at blive gennemført enstemmigt. Jeg vil paa denne glædelige Kendsgerning bygge Haabet om, at det Ændringsforslag, som vi ved anden Behandling fik stemt ned uden saglige Indvendinger, i nær Fremtid maa faa hele Tingets Tilslutning.

At Regeringspartierne stemte vort Ændringsforslag ned, er en logisk Handling i Forhold til deres hele Politik, der jo drager alle Livsgoder fra Landkommunerne ind til Hovedstaden, men at de Konservative ogsaa stemte imod vort retfærdige Krav forbavser mig, eftersom Partiet ellers ofte giver Udtryk for, at det vil øve en Indsats, for at Landbruget kan faa lige Kaar med andre Erhverv.

At Venstre ikke stemte imod vort Ændringsforslag, tager jeg som Bevis paa, at Partiet har mere saglig Indsigt i Forsikringsforhold end de øvrige Partier, og jeg vil da gerne spørge Venstre, om vor Opfattelse ikke er rigtig, at Forsikrings-selskaberne kun beregner Forsikringsydelsen i Forhold til Forsikringspræmien uden Hensyn til, om den forsikrede bor i København eller i en Landkommune? Denne vor Opfattelse er ikke imødegaaet, hverken af Minister eller af Partiordførere, og jeg betragter dette som en stiltiende Anerkendelse af Rigtigheden, men saa er det sagligt uforvarligt at stemme vort Ændringsforslag ned. Det er dog forkasteligt, at Lovgivningen stiller sig i Modsætningsforhold til de sunde Forretningsprincipper i det praktiske Liv, og naar man gør dette, kan vi

ikke medvirke til Gennemførelsen af det foreliggende Forslag.

Vi erkender, at Regeringens Politik har et stort Medansvar for den fortvivlede Situation, der gør Aldersrentegrænsens Nedsættelse fra 65 til 60 Aar betimelig, men vi vilde dog medvirke til Forslagets Gennemførelse for at afbøde den Demoralisation, som den store Ungdoms- og Mandomsarbejdsløshed foraarsager. Den Ulykke, der paaføres Samfundet ved den ødelæggende Arbejdsløshed, er saa alvorlig, at vi vilde bringe store Ofre for at afbøde den, men naar Regeringspartierne haaner Befolkningen i Landkommunerne ved at behandle den som en Pariakaste ved at stemme vort Ændringsforslag ned uden saglig Begrundelse, kan vi ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Villumsen udtalte ved anden Behandling, at Forskellen paa Aldersrenten i Hovedstaden og de andre Kommuner efter hans Opfattelse er for stor. En saadan Udtalelse vidner dog om nogen Forstaaelse af de virkelige Forhold, og jeg paaskønner denne Forstaaelse, eftersom ingen af de andre Partiordførere gav Udtryk for en lignende Forstaaelse, men naar Regeringspartierne til Trods for deres Ordførers Forstaaelse af, at de bestaaende Forhold er uheldige, alligevel stemmer vort Ændringsforslag ned, maa vi afholde os fra at stemme for Lovforslaget nu ved tredje Behandling.

Alfred Jensen: Vi maa beklage, at der ikke ved en Revision af denne Lovgivning er gennemført det, som kunde gennemføres, nemlig en generel Forbedring af Aldersrente- og Invaliderrentenydernes Kaar. Regeringen har jo dog ved Hjælp af sit parlamentariske Flertal i begge de høje Ting haft Mulighed for at iværksætte de gennemgribende Ændringer, som alle de, der lider under denne Lovgivnings Virkninger, har ønsket. Men da der jo alligevel i Lovforslaget er Forbedringer, saasom Aldersrentegrænsens Nedsættelse til 60 Aar, et større Beløb til Fordeling i personlige Tillæg og endvidere Forbedringer med Hensyn til Invaliderne, saa vil vi ved tredje Behandling stemme for Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 63 Stemmer imod 28.